

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
§ 71-Tilsynet
Christiansborg
1240 København K

Dato: 21. februar 2008
Kontor: Lovafdelingen
Sagsnr.: 2008-792-0472
Dok.: BBO40608

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 2 (Alm. del), som Folketingets § 71-tilsyn har stillet til justitsministeren den 25. januar 2008.

Lene Espersen

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 2 fra Folketingets § 71 tilsyn (Alm. del):

”Ministeren bedes redegøre for mulighederne for tvangsbortadoption af børn uanset alder der forventes at være tvangsfjernet fra forældrene med til det 18 år.”

Svar:

Justitsministeriet kan oplyse, at tvangsadoption foreligger, hvis adoption gennemføres uden samtykke hertil fra indehaverne af forældremyndigheden.

Reglerne om tvangsadoption findes i adoptionslovens §§ 9-12 og gælder for alle tvangsbortadoptioner, hvor barnet er under 18 år og umyndigt.

Det følger af adoptionsloven § 9, stk. 1, at hvis et samtykke til adoption tilbagekaldes, kan adoptionsbevilling dog meddeles, hvis tilbagekaldelsen under særlig hensyntagen til barnets tarv ikke er rimeligt begrundet.

Hvis et samtykke til adoption ikke kan opnås, kan adoptionsbevilling meddeles i særlige tilfælde, hvis hensynet til barnets tarv afgørende taler herfor. Hvis barnet er anbragt uden for hjemmet, kræves samtykke fra den sociale ankestyrelse, jf. adoptionslovens § 9, stk. 2.

Den grundlæggende betingelse i forbindelse med en tvangsadoption er således, at hensynet til barnets tarv afgørende skal tale for, at adoptionen gennemføres, uanset at der ikke kan indhentes et samtykke fra forældremyndighedsindehaveren.

I praksis begynder en sag om tvangsadoption oftest i barnets bopælskommune, idet barnets plejeforældre anmoder om adoption. Kommunen skal foretage en undersøgelse af, om betingelsen i § 9, stk. 2, er opfyldt, og sender i givet fald sagen til kommunens børne- og ungeudvalg, der træffer den egentlige beslutning om at anbefale en tvangsadoption. Sagen sendes derefter til den sociale ankestyrelse. Den egentlige adoptionsag behandles af statsforvaltningen på det sted, hvor ansøgerne bor. Hvis statsforvaltningen agter at tillade tvangsadoption, skal sagen forelægges Familiestyrelsen, før den endelige afgørelse om adoption træffes.

Det følger af adoptionslovens § 11, stk. 1, at hvis statsforvaltningen træffer beslutning om at tillade en tvangsadoption, skal statsforvaltningen underrette indehaveren af forældremyndigheden eller en eventuel værge

om beslutningen. Hvis statsforvaltningen ikke kan imødekomme det ansøgte, skal statsforvaltningen underrette ansøgeren eller den, der har barnet i pleje med henblik på adoption. Underretningen skal være skriftlig og udleveres til de pågældende personligt eller forkyndes. Inden 14 dage efter, at beslutningen er modtaget eller forkyndt, kan sagen forlanges forelagt Familiestyrelsen eller indbragt for retten. Hvis der foreligger særlige omstændigheder, kan statsforvaltningen fastsætte en længere frist eller forlænge denne.

Tilsvarende bestemmelser finder anvendelse, hvis Familiestyrelsen, efter at sagen har været forelagt denne, opretholder afgørelsen, jf. adoptionslovens § 11, stk. 2.

Hvis beslutningen ønskes indbragt for retten, indbringer statsforvaltningen sagen efter reglerne i retsplejelovens kapitel 43 b.

Hvis retten beslutter, at adoption kan gennemføres, kan bevilling ikke meddeles, før anke- eller kærefristen er udløbet uden, at anke eller kære er iværksat.

Det følger af adoptionslovens § 12, at når statsforvaltningen har besluttet, at der kan ses bort fra, at der ikke foreligger samtykke til adoption, kan forældremyndighedsindehaveren ikke fjerne barnet fra ansøgerens hjem under adoptionssagens behandling, hvis barnet forud for sagens begyndelse opholdt sig hos den, der ansøger om adoption. Det samme gælder, hvis Ankestyrelsen har givet samtykke til, at tvangsadoption kan gennemføres eller har fremsat anmodning herom.

I praksis gennemføres der i dag kun ganske få tvangsadoptionssager.

En undersøgelse foretaget af Familiestyrelsen viser, at der fra 1992-2007 var forelagt sager vedrørende 15 børn for styrelsen. I 5 af sagerne var der givet tilladelse til tvangsadoption, i 5 sager havde Familiestyrelsen afvist tvangsadoption, og i 2 sager opnåede man samtykke fra forældremyndighedsindehaveren. I de resterende sager var der på undersøgelsestidspunktet ikke taget stilling til sagens udfald.

Undersøgelsen viser også, at der i samme periode var indbragt 2 klager for Familiestyrelsen og 2 klager for retten.

Ud over sagerne forelagt for Familiestyrelsen må det formodes, at der har været behandlet sager, der af forskellige grunde aldrig er forelagt styrelsen, fordi sagerne blev opgivet.